

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0256 van 26 november 2013
in de zaak 1213/0611/SA/3/0620

In zake:

1. de heer **Herman DRUYTS**
2. mevrouw **Agnes HERMANS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat August DESMEDT
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122/bus 14
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer **Raf LEEMANS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 9080 Lochristi, Denen 157
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 21 mei 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 februari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel van 11 oktober 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een materiaalloods, het bouwen van 4 gelijke kuikenstallen, het plaatsen van 1 graansilo en voedersilo's, het aanleggen van verharding en het aanplanten van groenstroken.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2310 Rijkevorsel, Keirschot 7 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 697B, 696, 701G, 693B, 692N, 701H, 694B en 692L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 22 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sylvie DOGGEN die loco advocaat August DESMEDT verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Koen VAN WYNSBERGE die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Raf LEEMANS verzoekt met een aangetekende brief van 19 juli 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2013 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 18 juni 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van vier kuikenstallen en uitbreiding materiaalloods + uitbreiding verharding”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’ gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het openbaar onderzoek werd geopend op 6 juli 2012 en gesloten op 4 augustus 2012, maar door de aanplakking van een foutieve aanplakbrief is het openbaar onderzoek opnieuw georganiseerd. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 september 2012 tot en met 2 oktober 2012, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, brengt op 23 mei 2012 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 26 juli 2012 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 27 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel verleent op 11 oktober 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

- stof- en geurhinder

In de eindconclusie van het definitief MER wordt het volgende geconcludeerd:

"De belangrijkste negatieve effecten in dit dossier zijn geurhinder en stofhinder:

De geplande uitbreiding zal volgens de modellering zorgen voor 7 extra woningen die een negatief effect zullen ondervinden. Deze woningen flirten allen met de grenswaarde van 3 OUe/m³, de effectieve toename in geurhinder is dan ook hier als zeer minimaal te beschouwen. Binnen de contour van > 10 OUe/m³ neemt na de uitbreiding het aantal woningen met een negatief effect niet toe ten opzichte van de huidige situatie. Twee woningen zullen in een toekomstige situatie een negatief effect ondervinden voor PM₁₀ en één woning voor PM_{2,5}. De exploitant zal voor de nieuwe stallen een warmtewisselaar gebruiken die zorgt voor een zekere stofreductie. Bovendien worden de stallen voorzien van een stofbak om het uitgaande stof zoveel mogelijk te doen neerslaan vooraleer het verspreid wordt in de omgeving.

De exploitant voorziet in een groenscherm rondom het bedrijf. Wanneer dit scherm op een gepaste wijze wordt aangelegd kan dit eveneens de geur- en stofeffecten verder doen afnemen.

Bovendien zal door het toepassen van ammoniakemmissiearme stalsystemen op de nieuwe stallen, het voorzien van een uitgebreid groenscherm en het gebruik van snijmaïssilage de ammoniakuitstoot van het bedrijf dalen ten opzichte van de huidige situatie."

De eindconclusie van het definitief MER kan worden bijgetreden.

Bovendien is een beperkte geurwaarneming ten gevolge van agrarische activiteiten in een agrarische omgeving als normaal te beschouwen. Dit bezwaar wordt verworpen.

- Onvoldoende buffering van hemelwater

Zowel in de huidige als in de toekomstige situatie zijn er voldoende infiltratiemogelijkheden op het terrein aanwezig. Tevens voorziet het project in een buffercapaciteit voor hemelwater van +/- 1770 m³ dat maximaal zal worden hergebruikt voor het reinigen van de stallen. De buffercapaciteit voldoet aan de stedenbouwkundige verordening inzake

buffering en hergebruik van het regenwater voor een uitbreiding van de horizontale dakoppervlakte met 8780 m².

Als milderende maatregel voor de negatieve effecten op het watersysteem wordt een installatie van een IBA gepland. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Schade- en Produktieverlies ten gevolge van stofuitstoot en zonlichtverlies van het achterliggende aardbeienteeltbedrijf

Uit de plannen blijkt niet dat de stallen zo hoog zijn. De groene damwandplaten van de vier stofbakken zijn 6,37 m hoog. De kleinste afstand tot de perceelsgrens is 6,97 m. De laatst verleende vergunning op de aanpalende percelen 1/A nrs. 690A, E, en 6918, 695E en 702C duiden op een serve waarvan de achtergevel staat tot op 107 m achter de rooilijn met Keirschot 9A. Hieruit kan worden afgeleid dat geen verlies aan zonlicht te verwachten is.

Citaat eindconclusie MER: "De exploitant zal voor de nieuwe stallen een warmtewisselaar gebruiken die zorgt voor een zekere stofreductie. Bovendien worden de stallen voorzien van een stofbak om het uitgaande stof zoveel mogelijk te doen neerslaan vooraleer het verspreid wordt in de omgeving.

De exploitant voorziet in een groenscherm rondom het bedrijf. Wanneer dit scherm op een gepaste wijze wordt aangelegd kan dit eveneens de geur- en stofeffecten verder doen afnemen."

De eindconclusie van het definitief MER kan worden bijgetreden. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Toename van het aan- en afrijdend vrachtverkeer

Het aantal extra vervoersbewegingen van en naar het bedrijf per week is minimaal en wordt als niet als abnormale hinder beschouwd. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Vrees voor het verergeren van de gezondheidsproblemen van de aanpalende eigenaar ten gevolge van het gebruik van chemische (reinigings- en ontsmettings) stoffen

Gezondheidsproblemen ten gevolge van het gebruik van chemische stoffen door derden op een aanpalend perceel is geen element van stedenbouwkundige aard, doch van milieutechnische aard en dient beoordeeld te worden in de milieuvergunningaanvraag.

– Verlies van de open ruimte

De nieuwe stallen vormen samen met de bestaande bedrijfsgebouwen een fysisch geheel waardoor de open ruimte maximaal wordt gevrijwaard. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Waardevermindering van de aanpalende eigendommen

Waardevermindering is geen argument van stedenbouwkundige aard. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Vrees voor de gevolgen bij brand

Niettegenstaande de brandweer thans nog geen advies heeft uitgebracht over het project en de adviestermijn reeds ruimschoots is overschreden, is aangewezen dat vooraleer de bouwwerken worden aangevangen een gunstig attest van de brandweercommandant wordt bekomen. Dit bezwaar wordt weerhouden.

– Rechtsmisbruik (art. 1382 Burgerlijk Wetboek)

Voorbehoud wordt gemaakt voor burgerlijk rechten. Dit element wordt weerhouden.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Functionele inpasbaarheid

De aanvraag handelt over een uitbreiding en hernieuwing van een bestaand pluimveebedrijf voor 81.600 stuks slachtkuikens tot een inrichting met 252.252 slachtkuikens.

de huidige situatie zijn er 3 stallen aanwezig. In de toekomstige situatie zullen er 7 stallen zijn op het bedrijf.

De bedrijfsgebouwen vormen een fysisch geheel en de gekozen materialen voor de nieuwe stal zijn in overeenstemming met wat gangbaar is in het agrarisch gebied. Huidige aanvraag voor uitbreiding is vanuit oogpunt van de perceelsordening een logische uitbouw

die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie van een bestaand pluimveebedrijf.

Bij de beoordeling van de leefbaarheid van de inrichting worden de normen opgesteld door de administratie bevoegd voor landbouw als richtinggevend vooropgesteld. Het departement Landbouw en Visserij heeft een gunstig advies verleend voor de de gevraagde werken.

Groenaanplanting

Het groenscherm rondom het bedrijf zal daadwerkelijk moeten worden aangeplant, om de hinder naar de omgeving te beperken. Dit groenscherm dient te worden aangeplant tijdens het eerstvolgende plantseizoen na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning. Deze beplanting dient te worden uitgevoerd met hoogstammige bomen, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld dat doorlopend en op een vakkundige wijze wordt onderhouden teneinde zijn afschermdende functie optimaal te behouden. Het groenscherm dient to voldoen aan de in de teksten van het MER-rapport gerefereerde literatuur.

Mobiliteitsimpact

De aanvraag situeert zich aan een voldoende uitgeruste gemeenteweg 'Keirschot'

De weg is voldoende uitgerust om de extra vervoersbewegingen op te vangen. Het aantal transporten stijgt van 455 vrachtwagens per week naar 12 vrachtwagens per week. Dit wordt beschouwd als een gering negatief effect.

Keirschot gaat in westelijke richting over in De Sluis en komt uit in Achtel, waar aansluiting is op de N14. Langs noordoostelijke richting kan via de Zandstraat in Wortel (Hoogstraten) aangesloten worden met gewestweg N124 die de verbinding vormt tussen Hoogstraten of Merksplas. De transporten volgen echter enkel de grote verkeersassen.

De schaal

Na realisatie van het project zal het pluimveebedrijf van aanzienlijke omvang zijn. De nieuwe stallen zijn 6 a 7 meter hoog en zijn niet hoger dan de gebouwen die in de omgeving voorkomen.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De gronden die bebouwd worden zijn momenteel nog in gebruik als akker- en weiland.

De bedrijfsgebouwen vormen een fysisch geheel. Het overgrote deel van het perceel wordt bebouwd of verhard.

Visueel-vormelijke elementen

De stallen zijn verenigbaar met zijn omgeving mits een degelijke landschappelijke integratie wordt voorzien. De beplanting dient gerealiseerd binnen het plantseizoen volgend op de ingebruikname van het gebouw.

De stallen worden afgewerkt met een zadeldak van 15° met zwarte golfplaten. De nokhoogte is 6,37 m en de kroonlijsthoogte 2,86 m. De gevels van de stallen worden opgetrokken met rood/bruine gevelsteen. De zijgevels worden onderbroken door een groen metalen winddrukcap. In de voorgevels worden groene metalen sectionaalpoorten geplaatst (3,80 m breed en 3,20 m hoog).

In de voorgevel wordt de verbinding tussen twee stallen gemaakt via een 3 m diep gebouw laag volume met zadeldak en gelijke kroonlijsthoogte als de stallen. De functie van deze constructie is voederlokaal en verschaft toegang naar de twee stallen.

Cultuurhistorische aspecten

Niet van toepassing

Het bodemreliëf

Volgens de informatie op het ingediend ontwerp vinden er geen aanzienlijke reliëfwijzigingen plaats. De plannen duiden aan dat het terreinprofiel vlak is en ongewijzigd gelijk blijft aan de omliggende percelen. In het MER-rapport is er sprake dat de vrijgekomen grand zal gebruikt worden om het terrein tussen en rondom de stallen op te hogen. Het is

vanzelfsprekend dat ophogingen slechts aanvaardbaar zijn indien deze het niveau van de omliggende percelen niet overschrijden.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De impact op de omgeving zal niet groter zijn dan de huidige impact van de bestaande stallen. Tevens zijn de huidige eisen en normen met betrekking tot stallenbouw thans strenger dan vroeger waardoor verondersteld wordt dat de weerslag van hinder op de directe omgeving kleiner zal worden; dat bovendien de bestaande mestopslagloods een nieuw gebruik krijgt als materiaalloods;

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 19 november 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 januari 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het dossier bevat geen brandweeradvies. Dit werd in het kader van beroep nogmaals nagevraagd bij de brandweer van Rijkervorsel. Tot op heden werd er nog steeds geen brandweeradvies ontvangen. Dit impliceert dat men de bouwaanvraag dient te weigeren, thans in afwachting van een voorwaardelijk gunstig brandweeradvies.

...”

De brandweer van de gemeente Rijkervorsel brengt op 12 januari 2013 een ongunstig advies uit.

Op 24 januari 2013 beslist de verwerende partij om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Tegen deze beslissing stelt de tussenkomen de partij een vordering tot vernietiging in bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het rolnummer 1213/0408/A/4/0384 en werd bij arrest A/2013/0376 van 2 juli 2013 onontvankelijk verklaard bij gebrek aan voorwerp.

Na de hoorzitting van 14 januari 2013 beslist de verwerende partij op 28 februari 2013 om de beslissing van 24 januari 2013 in te trekken en het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Op 31/05/2012 werd er advies uitgebracht door het departement leefmilieu, natuur en energie, waaruit blijkt dat het bijgevoegde MER-rapport een goed overzicht van de milieueffecten van het projectontwerp geeft. Op basis van bovenstaande aftoetsing blijkt dat het MER alle inhoudelijke en vormelijke elementen bevat zoals bepaald door artikel 4.3.7. §1 van voormeld decreet. Het MER bevat voldoende informatie om het aspect milieu een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming.

Gelet op het feit dat voor het voorgenomen project het project-MER-proces volledig en in overleg met de dienst MER doorlopen werd en gelet op de toetsing aan de voltooide project-MER, zoals voorgeschreven door artikel 4.3.8 §1 van het DABM, waarvan het resultaat hierboven is opgenomen, wordt het project MER ingediend op 11/05/2012 door

het pluimveebedrijf van Leemans Raf, goedgekeurd.

Het goedgekeurde MER maakt deel uit van de vergunningsaanvraag.

De deputatie nam in zitting van 24 januari 2013 een beslissing om geen vergunning te verlenen op basis van een ongunstig advies van de brandweer van Rijkervorsel dd. 12/01/2013, waaruit blijkt dat de aanvraag niet zou voldoen aan de sectorwetgeving met betrekking tot de brandveiligheid.

De deputatie neemt kennis van het verslag van de brandweer dd. 14/02/2013, aldus daterend van na voormelde beslissing maar voor de in artikel 4.7.23, §2 VCRO gestelde vervaltermijn, waaruit blijkt dat de aanvraag onder bepaalde voorwaarden wel voor vergunning in aanmerking komt. Het advies stelt meer bepaald: "Besluit: Rekening houdend met de toepasselijke wetgeving terzake brengt de brandweerdienst een gunstig advies uit inzake brandveiligheid m.b.t. het voorwerp van dit verslag, voor zover tijdens de uitvoering rekening wordt gehouden met de opmerkingen waaraan niet wordt voldaan volgens de voorliggende tekeningen."

Gelet het ontvangen afschrift van verzoekschrift bij de Read voor Vergunningsbetwistingen van de heer Keen VAN WUNSBERGE namens heer Raf Leemans, aanvrager voor de vergunning strekkende tot de vernietiging van voormelde beslissing van 24 januari 2013 waarin voorgesteld wordt dat voormelde vergunning dient te worden vernietigd wegens de schending van artikel 4.3.1., §1 VCRO, artikel 4.3.4 VCRO en van de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het formele motiveringsbeginsel en de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en meer bepaald niet zou blijken dat het advies van de brandweer verplichtend diende te worden ingewonnen.

Gelet het feit dat de bemerkingen in hoofdzaak betrekking hebben op inplanting en toegangswegen als aangehaald in het KB van 19 december 1997 tot wijziging van het KB van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffingen waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen, en haar wijzigingen. In eerste instantie gaat het om het voorzien van bijkomende verhardingen, alsook het voorzien van bijkomende uitgangen, m.n. het voorzien van een bijkomende deur. Ook het intekenen van bijkomende haspels wordt voorzien.

De deputatie oordeelt dat het gaat om bijkomstige zaken die slechts aanleiding zullen geven tot een beperkte wijziging van de plannen.

De deputatie oordeelt dat de vergunning in de gegeven omstandigheden kan worden verleend op voorwaarde dat het advies van de brandweer dd. 14 februari 2013 wordt gevolgd voor zover de sectorwetgeving op dit vlak dat vereist.'

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag handelt over een uitbreiding en hernieuwing van een bestaand pluimveebedrijf voor 81.600 stuks slachtkuikens tot een inrichting met 252.252 slachtkuikens.

In de huidige situatie zijn er 3 stallen aanwezig. In de toekomstige situatie zullen er 7 stallen zijn op het bedrijf.

Pal tegen de achterzijde van het projectgebied bevindt zich een tuinbouwbedrijf (aardbeienteelt). Rechts van het bedrijf liggen enkele zonevreemde woningen.

De bedrijfsgebouwen vormen een fysisch geheel en de gekozen materialen voor de nieuwe stal zijn in overeenstemming met wat gangbaar is in het agrarisch gebied. De inplanting zorgt voor een maximale vrijwaring van het open landschap. De nieuwe stallen zijn 6 a 7m hoog en zijn niet hoger dan de gebouwen in de omgeving.

De beroeper haalt aan dat de stofhinder en een afname van zonlicht een negatief effect zullen hebben op de kweek van zijn aardbeien.

De groene damwandplaten van de vier stofbakken zijn 6,37m hoog. De kleinste afstand tot aan het aanpalende perceel is 6,97m. De laatst verleende vergunning op het aanpalende perceel 1/A duiden op een serre waarvan de achtergevel tot op 107m achter de rooilijn van Keirschot 9A. Hieruit kan worden afgeleid dat het verlies aan zonlicht zeer beperkt tot niet bestaand zal zijn.

Uit het definitief MER concludeert met betrekking tot geurhinder en stofhinder het volgende (samengevat):

"De effectieve toename in geurhinder is hier als zeer minimaal te beschouwen. Binnen de contour van $>10 \text{ Oue/m}^3$ neemt na de uitbreiding het aantal woningen met een negatief effect niet toe ten opzichte van de huidige situatie.

De exploitant zal voor de nieuwe stollen een warmtewisselaar gebruiken die zorgt voor een zekere stofreductie. Bovendien worden de stallen voorzien van een stofbak om het uitgaande stof zoveel mogelijk te doen neerslaan vooraleer het verspreid wordt in de omgeving. Het geplande groenscherm zal het geur- en stofeffect tevens doen afnemen.

Bovendien zal door het toepassen van ammoniakemmissiearme stalsystemen op de nieuwe stallen, het voorzien van het uitgebreid groenscherm en het gebruik van snijmaïssilage de ammoniakuitstoot van het bedrijf c/a/en ten opzichte van de huidige situatie."

Men kan aan de hand hiervan stellen dat de toename in hinder, met de uitbreiding, eerder minimaal is. Bovendien bevinden er zich in de huidige situatie ook reeds stallen op een afstand van +/- 6,80m van de serres op het aanpalend perceel.

Het aantal extra vervoersbewegingen van en naar het bedrijf per week is minimaal en wordt niet als abnormale hinder beschouwd.

Gezondheidsproblemen ten gevolge van het gebruik van chemische stoffen door derden op een aanpalend perceel is geen element van stedenbouwkundige aard, doch van milieutechnische aard. Er wordt hier verwezen naar het voorwaardelijk gunstig advies van de PMVC.

In het project-MER is er sprake dat er vrijgekomen grond zal gebruikt worden om het terrein tussen en rondom de stallen op te hogen. Het is vanzelfsprekend dat ophogingen slechts aanvaardbaar zijn indien deze het niveau van de omliggende percelen niet overschrijden.

Burgerrechtelijke aangelegenheden zijn niet van stedenbouwkundige aard en behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbank.

Het aspect van waardevermindering is niet van stedenbouwkundige aard, dit bezwaar wordt niet weerhouden.

De impact naar de omgeving zal niet groter zijn dan de huidige impact van de bestaande stallen. Huidige aanvraag voor uitbreiding is vanuit het oogpunt van perceelsordening een logische uitbouw die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie van het pluimveebedrijf.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomen de partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Verzoekers menen dat er genoeg redenen voor handen zijn om bij wijze van voorlopige voorziening de vergunning te schorsen.

In casu zou het niet schorsen van de vergunning met als direct gevolg het feit dat de stallen gebouw worden immers ernstige gevolgen hebben en verzoekers blootstellen aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Om te beginnen zal het opbouwen, en eventueel terug afbreken, van de stallen voor enorme (lawaai-) overlast zorgen die eveneens zal dienen geleden te worden door

verzoekers zonder dat deze ooit hersteld kan worden. De oprichting van de stallen vergt grootschalige werken. Zoals gesteld komen de stallen op slechts luttele meters van de tuinbouwserra van verzoekers. Dat verzoekers hier in grote mate – ten onrechte – moeten onder lijden dient dan ook gezien te worden als een niet te herstellen nadeel.

Het door verzoekers geleden leed zou dan ook in de eerste plaats bestaan in het onterecht hebben moeten aanvaarden van een bovenmatige hinder. Een hinder die, bij eventuele afbraak, niet zal gecompenseerd worden.

Een nadeel dat nooit te herstellen valt, is de schade die eerste tweede verzoeker zal lijden aan zijn gezondheid.

Hierboven werd uitvoerig ingegaan op het feit dat de plaatsing van de stallen en de uitbreiding van de bedrijvigheid van Raf Leemans ernstige schade kan opleveren.

Zoals hierboven uitvoerig besproken werden bij de toekenning van de vergunning diverse beginselen van behoorlijk bestuur aan de laars gelapt.

Het verzoek tot schorsing en vernietiging dat hier gevraagd wordt hebben uiteraard tot doel het nadeel dat geleden zal worden weg te nemen. Indien er immers geen bijkomende stallen komen, gaan verzoekers ook geen bijkomend nadeel lijden.

...

2.

De tussenkommende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In het gedinginleidend verzoekschrift houden de verzoekende partijen voor dat de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen aangezien de stallen op slechts enkele luttele meters van de serre zouden komen te staan, en dat verzoekers hierdoor schade zouden lijden. Verzoekers zouden ook bovenmatige hinder ervaren, die niet ongedaan gemaakt zou kunnen worden door een eventuele afbraak.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen is op dit punt echter bijzonder weinig zeggend omtrent de aard en de omvang van de schade of hinder die zij menen te zullen ondervinden door de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing. De uiteenzetting van de verzoekers is op dit punt bijzonder vaag en algemeen. Verzoekers doen op dit punt niet echt de moeite om het bestaan van het MTHEN toe te lichten in concreto maar verwijzen in tegendeel naar de uiteenzetting in “hoger in hun verzoekschrift”. Waarschijnlijk bedoelen de verzoekende partijen hiermee dat zij verwijzen naar de toelichting omtrent de middelen. Dergelijke wijze van argumenteren volstaat echter niet om een MTHEN te bewijzen.

Het komt immers niet de tussenkommende partij toe om de aard van het MTHEN te gaan distilleren uit een voorafgaande uiteenzetting van de middelen. De verzoekende partijen mogen van uw Raad evenmin verwachten dat deze het MTHEN formuleert in plaats van de verzoekers. De verzoekende partijen dienen zelf in het gedinginleidend verzoekschrift duidelijk weer te geven waaruit het ingeroepen MTHEN zou kunnen bestaan.

...

Volledigheidshalve wenst verzoekende partij in tussenkomst nog in te gaan op het gegeven dat de verzoekende partijen bij de uiteenzetting omtrent het vierde middel

verwijst naar diens gezondheidstoestand. Het loutere gegeven dat verzoekende partij wegens gezondheidsredenen geen sproeistoffen meer mag gebruiken, (hetgeen wordt aangehaald in de uiteenzetting van het vierde middel) kan er geenszins toe leiden dat de thans bestreden beslissing verzoekers een MTHEN zou berokkenen. Het zijn immers de verzoekende partijen zelf die sproeistoffen gebruiken in het kader van de exploitatie van hun tuinbouwbedrijf, en niet verzoekende partij in tussenkomst. Op een pluimveebedrijf worden er immers geen sproeistoffen ingezet. Daarenboven is het geenszins aangetoond dat de ammoniakuitstoot die met de uitbating van de stallen gepaard gaat, dermate hoog zou zijn dat deze een negatieve impact zou hebben op de gezondheidstoestand van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen zien hierbij overigens over het hoofd dat de verzoekende partij in tussenkomst ook gebruik maakt van een ammoniakemissiearm stalsysteem (met name het ammoniakemissiearme systeem P 6.4 – warmtewisselaar met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag), dat net een forse reductie van de ammoniakuitstoot beoogt. Met deze mitigerende maatregel, die een bewezen impact heeft op de ammoniakuitstoot, wordt er door de verzoekende partijen op geen enkele wijze rekening gehouden bij de toelichting van het MTHEN.

...

Uw Raad is overigens van oordeel dat van verzoekende partijen die woonachtig zijn in het agrarisch gebied er een grotere tolerantie mag worden verwacht ten aanzien van agrarische activiteiten.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in verzoekschrift omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken. De verzoekende partijen omschrijven de bovenmatige hinder niet concreet en de Raad kan dan ook de ernst van deze hinder, met inbegrip van de gezondheidschade, niet nagaan.

2.

Op de openbare zitting van 22 oktober 2013 meldt de raadsman van de tussenkomende partij dat er nog geen definitieve milieuvergunning werd verleend.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat, met het oog op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de bestreden beslissing tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen.

3.

Voorgaande vaststelling verhindert niet dat de Raad moet vaststellen dat de ingeroepen nadelen de vereiste ernst ontberen en evenmin als moeilijk te herstellen kunnen worden aangemerkt. Zo moet eventuele lawaaihinder bij het opbouwen, en desgevallend opnieuw afbreken, van de stallen als tijdelijke, en dus niet moeilijk te herstellen, werfhinder beschouwd worden. In zoverre de verzoekende partijen verder aanvoeren dat zij zullen geconfronteerd worden met bovenmatige hinder, zonder deze evenwel concreet en precies te omschrijven, is de Raad van oordeel dat hierin evenmin een grond kan gevonden worden om in voorkomend geval de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Eenzelfde vaststelling moet worden gemaakt in zoverre de verzoekende partijen, zij het zonder meer, wijzen op mogelijke schade voor hun gezondheid. Zij laten na elke band met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aannemelijk te maken. Het medisch attest waar de verzoekende partijen in dit verband naar verwijzen, dateert van 2004 en mist elke relevantie aangezien het betrekking heeft op gezondheidsproblemen in hoofde van de eerste verzoekende partij bij het eigen gebruik van sproeistoffen.

In zoverre de verzoekende partijen tot slot stellen dat de verwerende partij bij het verlenen van de bestreden beslissing verschillende beginselen van behoorlijk bestuur aan haar laars heeft gelapt, moet de Raad vaststellen dat de verzoekende partijen hiermee de wettigheid van de bestreden beslissing viseren. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft evenwel een discussie over de grond van de zaak en levert in hoofde van de verzoekende partijen geen nadeel op dat de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste ernst vertoont.

4.

Een uitspraak over de vordering tot vernietiging kan, gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, naar het oordeel van de Raad volstaan om de belangen van de verzoekende partij te

vrijwaren. Dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, verwerpt de Raad de voorliggende vordering tot schorsing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0611/SA/4/0620.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 november 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER